

[Justitsministeren.]

forekomme naturligt at give tilladelsen. Jeg kan herom henvise til kommissionsbetænkningen, jeg tror det er pag. 79, det er i alt fald et sted i 70'erne, hvor der er taget nogle tilfælde ud, der vel tydeligt siger til os alle, at her er der noget, der ikke stemmer med den almindelige opfattelse. Det forekommer mig at være en naturlig konsekvens af denne erkendelse at søge gennemført en lovgivning, der åbner mulighed for, at alle kvinder, hvis forhold er af en sådan art, at de efter den almindelige opfattelse har et rimeligt begrundet behov for at kunne få deres svangerskab afbrudt, kan få adgang hertil.

Efter min opfattelse opfylder det foreliggende lovforslag de krav, der må stilles efter dette udgangspunkt på det område, vi her taler om.

En yderligere grund til, at jeg ikke har fundet det forsvarligt for tiden at stille forslag om at gennemføre fri adgang til svangerskabsafbrydelse, er, som jeg fremhævede allerede ved fremsættelsen af lovforslaget, at der netop i disse år er en betydelig udvikling i gang i arbejdet med at udbrede kendskabet til og fremme anvendelsen af anti-konceptionelle midler, ligesom der arbejdes ihærdigt på at finde frem til midler, der er endnu sikrere og lettere at anvende end de midler, vi i øjeblikket har. Det ville efter min mening ikke være rigtigt i en sådan periode at gøre adgangen til svangerskabsafbrydelse helt fri.

Det er således ganske naturligt, at det foreliggende lovforslag — det er ganske rigtigt — ikke beror på et principielt valg mellem etisk begrundede synspunkter. Det er ligesom den lovgivning, vi har i øjeblikket, der heller ikke gør det. Udtryk for en afvejning af modstående hensyn.

Jeg mener ikke, at de betragtninger, der er anført af mindretallet i det sagkyndige udvalg og her i folketinget af andre fortalere for indførelse af fri adgang til svangerskabsafbrydelse, kan opveje de betænkeligheder, der er forbundet med en sådan ordning. Derimod har jeg fundet det forsvarligt at stille forslag om udvidelse af adgangen til at få foretaget svangerskabsafbrydelse i overensstemmelse med den ændring i den almindelige indstilling til disse spørgsmål, som har fundet sted.

Else-Merete Ross: Hr. Morten Lange kom med nogle overvejelser om, hvad man, i tilfælde af at lovforslaget skulle sendes ud til folkeafstemning, skulle lade befolkningen svare ja eller nej til. Hr. Morten Lange gav følgende forslag til formulering: hvis Deres datter er blevet gravid med en mand, som hverken hun eller De kan lide, skal hun så have adgang til abort? Af hr. Morten Langes forslag kunne man få den opfattelse, at dette er hovedproblemet, at det mest er ugifte, der kommer og beder om adgang til abort. Jeg vil gerne af hensyn til de tilhørere, der er her, sige, at 57 pct. af ansøgerne i mødrehjælpen er gifte kvinder.

Morten Lange: Det var ikke et forsøg på en statistisk vurdering af problemet, jeg gav i min formulering, det var derimod spørgsmål om at finde frem til, hvorledes man virkelig skulle bede om en stillingtagen til et så indviklet etisk spørgsmål. Derfor formulerede jeg — som en tanke blot — hvad det er for et spørgsmål, der mest kritisk vil give folk deres egen stillingtagen, og om den kan holde. Men i øvrigt er jeg ganske enig i det, der er sagt om, at spørgsmål af denne art ikke på nogen måde er særlig velguede til folkeafstemning.

Justitsministeren anvendte flere gange udtrykket, at „for tiden“ føler han sig ikke i stand til at fremsætte et forslag om fri abort. Jeg vil blot afslutningsvis sige til justitsministeren, at tiden rider nu hurtigt.

Johan Nielsen: Jeg vil bringe hr. K. Axel Nielsen min uforbeholdne undskyldning. Jeg misforstod ham før, er jeg blevet klar over; det passer heller ikke til den fine, noble personlighed, jeg kender ham som, at sige sådan noget.

Til hr. Henry Christensen vil jeg sige, at jeg har forstået, at det var juristen, som stod og fortolkede et problem, der måske er et problem for nogle. Lad så teologen også få lov at tale. Det kunne måske lette på betrængte samvittigheder, hvis man fik lov til at sende noget ud til folkeafstemning, når man ikke er helt sikker på, om man gør det rigtige eller ej.

Jeg savnede svar fra juristen og fra justitsministeren på, om det er rigtigt, når man anfægter vor ret til i folketinget at gen-